In de Ronde vergadering van 23 september jongstleden is bij de behandeling van het bestemmingsplan ‘Bie de Roo Baek 2021’ toegezegd naar een juridische toets op uitspraken van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in relatie tot het voorliggende bestemmingsplan. Tevens wordt het plan aan een tweetal andere beleidskaders getoetst.

1. **Toetsing aan de uitspraken van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM)**

Uit vaste rechtspraak van het waaronder het arrest van het EHRM d.d. 18 oktober 2013 (Winterstein/Frankrijk), vormen woonwagenbewoners een minderheidsgroep met een eigen culturele identiteit. Deze identiteit wordt vooral gekenmerkt door het wonen in een woonwagen waarbij familieverbanden in onderlinge verbondenheid een belangrijke rol spelen. Ook trekvrijheid is een kenmerk van de identiteit van woonwagenbewoners. Evenals ieder ander hebben gelet op artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) woonwagenbewoners recht op respect voor dan wel eerbiediging van hun privéleven, hun familie- en gezinsleven en hun woning. Daarnaast dienen gelet op artikel 14 van het EVRM woonwagenbewoners te worden gevrijwaard van discriminatie. Met andere woorden: woonwagenbewoners mogen niet nadeliger worden behandeld omdat zij woonwagenbewoner zijn. Een ander is onder meer neergelegd in artikel 7a Algemene wet gelijke behandeling. De overheid en dan bij uitstek de gemeente heeft een positieve verplichting om de woonwagencultuur te beschermen en het woonwagenleven te faciliteren.

Het onderhavige plan voorziet thans in een toename van 2 standplaatsen, een en ander zoals met de bewoners in 2009 overeen is gekomen. Er wordt geen uitsterfbeleid gevoerd, het plan is dus niet in strijd met de rechtspraak van het EHRM.

2. **Toetsing aan het advies van het College voor de Rechten van de Mens (hierna: CRM)**

In het advies van 2018 zijn de volgende toetsingspunten opgenomen:

- Gemeenten moeten bij het huisvestingsbeleid rekening houden met de woonbehoeften van woonwagenbewoners.
- Om de woonwagencultuur te beschermen en te faciliteren, moeten Rijk en lokale overheden allereerst de woonbehoeften van woonwagenbewoners in kaart brengen (net als in de sociale huursector).
- Al naar gelang de behoefte, moeten gemeenten en corporaties zorgen voor voldoende standplaatsen die het leven in familieverband mogelijk maken; gemeenten en corporaties moeten zorgen voor een gemengde locatie met een goede mix van huur- en koopwagens.
- Gemeenten moeten een wachtlijst voor standplaatsen openstellen die toegankelijk en transparant is.
- De wachttijd voor een standplaats voor woonwagenbewoners moet gelijke tred houden met de wachttijd van mensen die op de wachtlijst staan voor een sociale huurwoning. Ook woonwagenbewoners moeten reëel uitzicht hebben op een standplaats.
- Zolang er schaarste aan standplaatsen is, krijgen ingeschreven woonwagenbewoners van wie de (groot)ouders in een woonwagen wonen of woonden, bij de toewijzing van een plaats voorrang op andere ingeschrevenen.
- Open communicatie, raadpleging en participatie van woonwagenbewoners zelf is essentieel bij beleidvorming en uitvoering.

Het vast te stellen bestemmingsplan legt de nu verleende omgevingsvergunningen vast in een planologisch kader. Dit is niet in strijd met het advies van CRM.

3. Beleidskader Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (hierna: BZK)

Op 12 juli 2018 heeft het ministerie van BZK een nieuw beleidskader voor gemeentelijk woonwagen- en standplaatsenbeleid gepubliceerd, onder meer naar aanleiding van bovengenoemde uitspraken/adviezen. Het beleidskader biedt wet- en regelgeving waar iedere gemeente en corporatie aan moet voldoen en is er op gericht recht te doen aan de cultuur van de bewoner, de woonvorm te beschermen en voldoende zekerheden voor de toekomst te bieden. Concreet betekent dit:

- De gemeente stelt het beleid voor woonwagens en standplaatsen vast als onderdeel van het volkshuisvestingsbeleid.
- Het beleid dient voldoende rekening te houden met en ruimte te geven voor het woonwagenleven van woonwagenbewoners.
- Hiervoor is nodig dat de behoefte aan standplaatsen helder is.
- Corporaties voorzien in de huisvesting van woonwagenbewoners voor zover deze tot de doelgroep behoren.
- De afbouw van standplaatsen is niet toegestaan (behoudens uitzonderlijke omstandigheden) zolang er behoefte is aan standplaatsen.
- Een woningzoekende woonwagenbewoner die dit wenst, heeft binnen een redelijke termijn kans op een standplaats.

In 2018 heeft de portefeuillehouder Leefbaar wonen een onderzoek naar de behoefte en mogelijkheden voor uitbreiding van de bestaande standplaatsen aangekondigd. Dit onderzoek is door de gezamenlijke Limburgse gemeenten uitgevoerd en op dit moment wordt gewerkt aan de lokale vertaling. Daarna wordt het beleid aan de raad voorgelegd. Bijzonder van belang is de opmerking van BZK dat afbouw van standplaatsen niet is toegestaan. Aangezien in dit bestemmingsplan het aantal standplaatsen verruimd wordt met twee, is dit dus evenmin strijdig.

Conclusie
Gelet op bovenstaande wordt geconcludeerd dat het bestemmingsplan ‘Bie de Roo Baek 2021’ niet in strijd is met de rechterlijke uitspraken en vastgestelde beleidskaders.